

Carme Cavaller

**Presidenta de
LiceXballet**

Els polítics no han donat mai importància a formar una companyia de ballet clàssic. Gran error! En una època n'havíem sigut pioners.

Elegant i esvelta, amb un gest airós, Carme Cavaller és un model de ballarina de la dècada dels 60-70 que reivindica, amb passió i decisió, un espai per la dansa clàssica. Un exemple d'aquest reclam és el web Associació LiceXballet, una entitat que neix l'any 2012 a partir d'una iniciativa d'exballarins del Ballet del Gran Teatre del Liceu de Barcelona i de la qual ella n'és la Presidenta.

Uns dels objectius de l'Associació LiceXballet és recuperar la història del Ballet del Gran Teatre del Liceu, així com difondre la figura de Joan Magrinyà. En quin punt us trobeu?

Queda molta feina per fer. Hi ha poca informació sobre el "Ballet Titular del Gran Teatre del Liceu" i això ens ho fa més difícil, i més tenint en compte que en aquella època no s'enregistrava res. Mantenim contacte amb diverses institucions i hem organitzat una taula rodona i dues gales al teatre Principal de Vilanova i la Geltrú en record al mestre Magrinyà.

Com a ballarina Solista del Ballet Titular del Liceu què en destacaries?

La companyia tenia la peculiaritat d'interpretar Ballets Clàssics, Dansa Espanyola i Escola Bolera, i el més important és que ballàvem sempre amb l'Orquestra del Liceu en directe. També destacaria les estrenes amb música de compositors catalans com Prats Trià, Monsalvatge, Guinjoan, Altisnet, Esplà, així com de Granados i Falla, entre altres.

Al 1975 et vas incorporar com ballarina solista al "Musitheater im Revier" de Gelsenkirchen, Alemanya. Què et va aportar?

Em va obrir el món del ballet d'una altra manera i vaig apreciar la riquesa de l'escola que el mestre Magrinyà ens havia ensenyat. Vaig treballar amb coreògrafs invitats i vaig tenir la sort que Zoltan Imre em donés el paper principal d'"El Mandarí Meravellós" i Carlos Orta el de "Fantasia". El fet de conèixer amb ballarins d'arreu del món i de fer gires em va donar una visió oberta de la vida. Em sento molt feliç d'aquella experiència.

Als 80 va sorgir un moviment de dansa contemporània catalana reconegut en l'àmbit internacional. Creus que la dansa clàssica no ha sabut consolidar el seu espai?

La dansa clàssica necessita bastants recursos per cobrir despeses de vestuari, espai, decorats, ballarins, etc., i llavors no podíem fer front als costos de formar una companyia. Però gent preparada n'hi ha, només cal veure que en moltes companyies del món hi ha ballarins espanyols. Tenim un caràcter fantàstic per la dansa. A totes les èpoques hi ha moviments avantguardistes, i em sembla fantàstica la dansa contemporània, però els ballarins han de tenir una bona formació, una base sòlida com la que proporciona el ballet clàssic.

Aquí hi ha hagut diversos intents fallits de formar una companyia de clàssic, com el d'Àngel Corella. Què és el que falla? Quin consell donaries a Elias Garcia i Leo Sorribes, els quals estan impulsant la creació d'un Ballet de Catalunya?

Els polítics no han donat mai importància a formar una companyia de ballet clàssic. Gran error! En una època n'havíem sigut pioners. Persones capacitades han lluitat i han intentat formar-la, però no han tingut cap ajut. Quant a l'Elias i el Leo, són una prova de perseverança, valentia i professionalitat. Aquest estiu han presentat unes gales de ballet i unes classes magistrals magnífiques! LiceXballet admira el seu projecte i els donarem suport en tot el que puguem.

Tornant a l'associacionisme, quin valor li dones dins la societat actual?

L'associacionisme és l'eina perfecta de cohesió social, de millora i de progrés. LiceXballet ens crea un vincle d'unió, un respecte i una il·lusió pel nostre passat i pel futur. També volem deixar una història i un lloc millor per la dansa. Recuperem companys d'antigues temporades del Liceu i valorem el treball de Joan Antoni Pàmies qui, amb menys recursos que els d'ara, cada any programava una temporada de ballet i una d'òpera.